

Kantajan mukaan komissio rikkoi asetuksen (EU) 2016/1036⁽¹⁾ 8 artiklan 1, 9 ja 10 kohtaa ja 10 artiklan 5 kohtaa ja asetuksen (EU) 2016/1037⁽²⁾ 13 artiklan 1, 9 ja 10 kohtaa ja 16 artiklan 5 kohtaa mitätöidessään sitomuslaskut ja määrätessään tullin kaikille maksuille ikään kuin päteviä sitomuslaskuja ei olisi laadittu ja toimitettu tulliviranomaiselle silloin, kun tavarat ilmoitettiin luovutettavaksi vapaaseen liikkeeseen.

Kantaja väittää kanneperusteessaan, että neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1238/2013⁽³⁾ 3 artiklan 2 kohta ja neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1239/2013⁽⁴⁾ 2 artiklan 2 kohta, joissa annetaan komissiolle toimivalta ilmoittaa sitomuslaskut pätemättömiksi, ovat lainvastaisia.

⁽¹⁾ Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21).

⁽²⁾ Muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1037 (EUVL 2016, L 176, s. 55).

⁽³⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöönnotosta ja tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 2.12.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1238/2013 (EUVL 2013, L 325, s. 1).

⁽⁴⁾ Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot) tuontia koskevan lopullisen tasoitustullin käyttöönnotosta 2.12.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1239/2013 (EUVL 2013, L 325, s. 66).

Kanne 20.02.2017 – Spiegel-Verlag Rudolf Augstein ja Sauga v. EKP

(Asia T-116/17)

(2017/C 121/64)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Spiegel-Verlag Rudolf Augstein GmbH & Co. KG (Hampuri, Saksa) ja Michael Sauga (Berlin, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Koreng ja T. Feldmann)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan keskuspankin johtokunnan 15.12.2016 päivätyllä kirjeellä tiedoksiantaman päätöksen, jolla hylättiin kantajien pyyntö saada tutustua EKP:n asiakirjoihin ”The impact on government deficit and debt from off-market swaps. The Greek case” (SEC/GovC/X/10/88a) ja ”The Titlos transaction and possible existence of similar transactions impacting on the euro area government debt or deficit levels” (SEC/GovC/X/10/88b)
- velvoittamaan EKP:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu päätöksen EKP/2004/3⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan toisen luetelmakohdan virheelliseen tulkintaan.

Kantajat väittävät, että EKP ei ole osoittanut riittävän yksityiskohtaisesti, että kyseessä olevien asiakirjojen paljastaminen olisi vaarantanut sellaisen yleisen edun suojaa, joka koskee Euroopan unionin tai jäsenvaltion finanssi-, raha- tai talouspolitiikkaa.

Kantajat väittävät, että yleiseen etuun kohdistuva vaara, johon EKP vetoaa, ei kuusi vuotta asiakirjojen laatimisen ja niihin liittyvissä olosuhteissa tapahtuneen perustavanlaatuisen muutoksen jälkeen ole enää varteenotettava vaara.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu päätöksen EKP/2004/3 4 artiklan 3 kohdan 1 alakohdan virheelliseen tulkintaan.
- Kantajat väittävät, että kyseessä olevia asiakirjoja ei käytetty varsinaisten päätösten valmistelussa vaan ainoastaan EKP:n sisäisessä yleisessä mielipiteenmuodostuksessa ja tiedotuksessa.
  - Ei myöskään voida olettaa, että EKP:n henkilöstöä voitaisiin pelotella mahdollisuudella siitä, että asiakirjat mahdollisesti julkistetaan.
  - Tämänhetkisessä tilanteessa käsiteltävässä asiassa kyseessä olevat asiakirjat eivät lisäksi anna aihetta mihinkään pelkoon siitä, että kolmas osapuoli vaikuttaisi asiattomasti EKP:n päätöksentekoon.
  - EKP ei myöskään ole asianmukaisesti arvioinut ja ottanut huomioon yleisön etua saada tutustua puheena oleviin tietoihin.
  - Lopuksi kantajat väittävät, että EKP:n tehtävänä ei ole arvioida, kuinka julkista keskustelua voidaan ruokkia, vaan tämä tehtävä kuuluu lehdistölle osana sen ”vahtikoira-tehtävää”, jonka Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on todennut sillä olevan.

(¹) 2004/258/EY: Euroopan keskuspankin asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 4.3.2004 tehty Euroopan keskuspankin päätös (EKP/2004/3) (EYVL 2004, L 80, s. 42).

Kanne 24.2.2017 – Institute for Direct Democracy in Europe v. parlamentti

(Asia T-118/17)

(2017/C 121/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Institute for Direct Democracy in Europe (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat E. Plasschaert ja E. Montens)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin 15.12.2016 antaman päätöksen siltä osin kuin sillä (i) keskeytetään vuoden 2017 avustuksen maksaminen ennakkomaksu mukaan lukien, (ii) rajoitetaan vuoden 2017 avustuksen ennakkomaksu 33 prosenttiin avustuksen enimmäismäärästä ja (iii) asetetaan ennakkomaksun maksamisen edellytykseksi heti vaadittaessa maksettavan takuun (first demand -takuu) esittäminen, ja tämän seurauksena kumoamaan kyseisen päätöksen liitteenä olevan avustuksen myöntämispäätöksen FINS-2017-28 I.4. artiklan 1 kohdan
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

a) *Kanneperusteet, jotka liittyvät päätökseen keskeyttää IDDE:lle myönnetyn vuoden 2017 avustuksen, ennakkomaksu mukaan lukien, maksaminen*

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan päätöksellä loukataan hyvän hallinnon periaatetta ja IDDE:n puolustautumisoi-keuksia. Erityisesti on huomattava, ettei päätöksen tehnyt viranomainen ollut oikeudenmukainen eikä puolueeton, IDDE:ä ei kuultu asianmukaisesti, eikä sille annettu todellista mahdollisuutta lausua sitä vastaan esitetyistä väitteistä ja riitauttaa niitä.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan päätöksellä rikotaan varainhoitoasetuksen soveltamissääntöjen 208 artiklan 1 kohdan ensimmäistä virkettä, Euroopan parlamentin puhemiesihoston päätöksen 8 artiklan a kohtaa sekä avustuksen myöntämispäätöksen II.13. artiklan 2 kohtaa. Erityisesti vuoden 2017 avustuksen maksamista ei voida keskeyttää sellaisten vahvistamattomien ja mainittuun päätökseen liittymättömien väitteiden perusteella, jotka kantajan mukaan liittyvät ainoastaan vuoden 2015 avustuksen myöntämispäätökseen. Lisäksi vuoden 2017 avustuksen maksaminen voidaan keskeyttää ainoastaan tarkastuksia varten, joita on kyseisessä tapauksessa jo suoritettu ja saatettu päätökseen, eikä esitettyjä epäilyjä tai väitteitä ole vahvistettu. Tämän vuoksi avustuksen maksamisen keskeyttämisestä on luovuttava. Lopuksi esitetyt epäilyt ja oletamat eivät ole riittävä peruste maksamisen keskeyttämiselle.